

Til lovforslag nr. L 114

Folketinget 2014-15

OMTRYK
Korrigeret indstilling før ændringsforslag
nr. 2

Betænkning afgivet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 10. marts 2015

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed

(Gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet)

[af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)]

1. Ændringsforslag

Erhvervs- og vækstministeren har stillet 17 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 21. januar 2015 og var til 1. behandling den 29. januar 2015. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og erhvervs- og vækstministeren sendte den 28. oktober 2014 dette udkast til udvalget, jf. ERU alm. del – bilag 24. Den 28. januar 2015 sendte erhvervs- og vækstministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 5 spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

Et af udvalgets spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, S, DF, RV, SF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlemmer af udvalget bemærker, at Enhedslisten er for øget kontrol med den finansielle sektor,

men Enhedslisten er imod, at kontrolopgaver flyttes fra det danske finanstilsyn til EU-organer. Under behandlingen af lovforslaget er det desuden illustreret meget klart, at selv om der formelt har været mulighed for Folketinget for at behandle det EU-direktiv, der implementeres med dette lovforslag, har der aldrig været en egentlig drøftelse af forslaget. Med lovforslaget flyttes kontrolopgaver, og der indføres andre ændringer med ført hånd, da EU's direktiv gælder og skal gennemføres i dansk lov, uden at Folketinget i dag kan ændre noget substantielt i lovforslaget, og uden at der forudgående har været en egentlig diskussion af endsige reel stillingtagen til ændringen. Forløbet viser klart de demokratiske problemer, der er ved EU-lovgivning som denne.

Et *andet mindretal* (LA) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Uffe Elbæk (UFG)) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *erhvervs- og vækstministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til § 1

1) Nr. 7 affattes således:

»7. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 23 som nye numre:

- »24) Gruppe 1-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, som udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39 eller forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed omfattet af en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller et selskab, som i 3 på hinanden følgende år har opfyldt mindst én af følgende betingelser, jf. dog § 11, stk. 3 og 6:
- Selskabets årlige bruttopræmie overstiger 5 mio. euro.
 - Selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 25 mio. euro.
 - Selskabet er en del af en koncern, og koncernens samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er overstiger 25 mio. euro.
 - Selskabet udøver genforsikringsvirksomhed, som overstiger 0,5 mio. euro af selskabets bruttopræmie, 2,5 mio. euro af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, 10 pct. af dets bruttopræmier eller 10 pct. af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.
- 25) Gruppe 2-forsikringsselskab: Et forsikringsselskab, der ikke er et gruppe 1-forsikringsselskab.
- 26) Accessoriske risici: Forsikringsrisici, som er omfattet af en forsikringsklasse i bilag 7, og som ikke kræver særskilt tilladelse efter § 11, stk. 1, fordi risiciene indgår i den primære risiko, som forsikringsselskabet har fået tilladelse til, og fordi risiciene angår et forhold, der er dækket af den kontrakt, der dækker den primære risiko. Forsikringsklasserne 14, 15 og 17 kan ikke være accessoriske risici til andre forsikringsklasser.««

Nr. 24-42 bliver herefter nr. 27-45«

[Præcisering af definitionen af gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber]

2) Efter nr. 11 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 3, ændres »§ 126, stk. 1 og 8« til: »§ 126, stk. 1 og 4«.

[Konsekvensrettelse]

3) Nr. 13 affattes således:

»13. § 5, stk. 6, nr. 4, der bliver nr. 5, affattes således:

»5) Minimumsbasiskapital i overensstemmelse med § 126.««

[Konsekvensrettelse]

4) Nr. 17 og 18 affattes således:

»17. I § 11 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, vil opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet skal udøve grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet skal udøve virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller selskabet i løbet af de kommende 5 år forventes at opfylde mindst en af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Stk. 4. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, hvis selskabet ikke opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 3.

Stk. 5. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. stk. 3, skal opfylde kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d for at opnå tilladelse som forsikringsselskab. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. stk. 4, skal opfylde kapitalkravene i § 126 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab.

Stk. 6. En virksomhed, der opnår status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. stk. 4, kan ansøge Finanstilsynet om at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab. Finanstilsynet godkender en ansøgning i henhold til 1. pkt., såfremt Finanstilsynet vurderer, at selskabet opfylder kapitalkravene i stk. 5, 1. pkt.

Stk. 7. Et forsikringsselskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab, når selskabet ikke udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, når selskabet ikke udøver virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, og når ingen af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, overskrides i 3 på hinanden følgende år og ikke forventes at blive overskredet i et af de kommende 5 år.

Stk. 8. Et forsikringsselskab, der ændrer status, skal straks underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 9-11.

18. § 11, stk. 5, der bliver stk. 11, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 11.«

[Affattelsen af nr. 17 er en præcisering af kravene til henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber i forbindelse med ansøgning om tilladelse som forsikringsselskab og kriterierne for at opnå status som henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskab samt kriterierne for at ændre status. Affattelsen af nr. 18 er en konsekvensrettelse]

5) Efter nr. 41 indsættes som nye numre:

»02. I § 144, stk. 1, ændres »kapitalkravet i § 127« to steder til: »kravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

03. I § 157, 2. pkt., ændres »UCITS og kapitalforeninger, der opfylder betingelserne i § 162, stk. 1, nr. 8« til: »UCITS,

kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de i §§ 157 a og 157 b anførte begrænsninger«.

04. Efter § 157 indsættes før overskriften før § 158:

»§ 157 a. Vedtægterne for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, 2. pkt., skal indeholde bestemmelser

- 1) om, at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på en investors anmodning skal indløse investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen,
- 2) om, at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger hverken må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån bortset fra optagelse af kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen for at indløse investorer, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler,
- 3) om, at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut kan investere sin formue i likvide midler, herunder valuta, eller i de finansielle instrumenter, som er nævnt i bilag 5, i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., og
- 4) om risikospredning, jf. § 157 b.

§ 157 b. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut omfattet af § 157, 2. pkt., skal i sine vedtægter for hver afdeling fastsætte, at formuen kan investeres i overensstemmelse med reglerne i stk. 2, 3, 4 eller 5.

Stk. 2. Formuen kan investeres i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Formuen kan investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5. Højst 10 pct. af formuen må investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. 2. pkt. finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Hvor afdelingen investerer i obligationer, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.
- 2) Hvor afdelingen investerer i følgende typer af obligationer, dog således, at højst 30 pct. af formuen anbringes i obligationer, som er udstedt af en enkelt emittent eller emittenter i samme koncern:
 - a) Kasse- og skibskreditobligationer udstedt af Danmarks Skibskredit A/S, realkreditobligationer udstedt af danske realkreditinstitutter og lignende realkreditobligationer udstedt af kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent

myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

- b) Særligt dækkede realkreditobligationer (SDRO) og særligt dækkede obligationer (SDO) udstedt af danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller Danmarks Skibskredit A/S eller tilsvarende særligt dækkede obligationer udstedt af lignende kreditinstitutter, som er godkendt af et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når en kompetent myndighed har meddelt obligationsudstedelserne og udstederne til Kommissionen.

Stk. 4. Formuen kan udelukkende investeres i pengemarkedsinstrumenter, idet højst 30 pct. af formuen kan anbringes i pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af den samme emittent eller emittenter i samme koncern, dog således, at formuen fuldt ud kan investeres i pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af et land eller en international institution af offentlig karakter, som et eller flere lande i Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet, jf. § 147, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 5. Formuen kan investeres i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, hvis vedtægter indeholder de begrænsninger, der er anført i § 157 a, dog således, at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter.««

[Nr. 02 er en henvisningsændring, og nr. 03 og 04 er konsekvensrettelser]

6) Nr. 44 affattes således:

»**44.** § 167 affattes således:

»§ 167. Forsikringsselskaber skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af tilstrækkelige aktiver skal forsikringsselskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over

- 1) aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, og
- 2) værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne efter nr. 1 ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, skal endvidere føre et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer inden for disses genkøbsværdi skal ikke registreres.

Stk. 4. Aktiverne i registrene efter stk. 1 og 2 skal alene tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstige.

Stk. 5. Forsikringsselskabet skal kvartalsvis indberette til Finanstilsynet, hvilke aktiver der er registreret.

Stk. 6. Finanstilsynet kan kræve aktiverne i registrene deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis tilsynet efter § 251 beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver. Finanstilsynet skal registreres som panthaver, og enhver efterfølgende ændring i den deponerede aktivmasse skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registrene.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registrene.««

[Præciseringer]

7) Efter nr. 51 indsættes som nye numre:

»05. I § 226, *stk. 4*, ændres »§ 167, *stk. 6* og 7« til: »§ 167, *stk. 6*«.

06. I § 244, *1. pkt.*, ændres »kapitalkravet i § 127« til: »kravene i artikel 92, *stk. 1*, og artikel 93 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber«.

[Nr. 05 er en konsekvensrettelse, og nr. 06 er en henvisningsændring]

8) Efter nr. 53 indsættes som nyt nummer:

»07. I § 254, *stk. 7*, ændres »§ 159, *stk. 1*« til: »§ 167, *stk. 1*, *1. pkt.*«

[Konsekvensrettelse]

9) Efter nr. 56 indsættes som nyt nummer:

»08. I § 301, *stk. 2*, ændres »§ 11, *stk. 4*« til: »§ 11, *stk. 10*«.

[Konsekvensrettelse]

10) Efter nr. 71 indsættes som nyt nummer:

»09. I § 355, *stk. 2*, *nr. 11*, ændres »§ 11, *stk. 3*« til: »§ 11, *stk. 9*«.

[Konsekvensrettelse]

11) *Nr. 78* affattes således:

»78. I § 373, *stk. 1*, ændres »§ 11, *stk. 1*, 3 og 4« til: »§ 11, *stk. 1*, 9 og 10«, »§ 126, *stk. 1*, 2 og 8« ændres til: »§ 126, *stk. 1* og 4«, efter »§ 126 a, *stk. 1-3*, 5, 7 og 9,« indsættes: »§ 126 c, *stk. 1-3*, § 126 d, *stk. 1*, § 126 e, *stk. 1*, § 126 g, *stk. 1*,« efter »170-175 a,« indsættes: »§ 175 b, *stk. 1* og 3,«, »§§ 227 og 334« ændres til: »§ 227, § 248, *stk. 1*, § 248 a, *stk. 1* og 4, § 248 b, *stk. 1*, § 334«, og »og § 404, *stk. 1*, 2, 4 og 5,« ændres til: »§ 343 ø, *stk. 1*, og § 417 c, *stk. 1*, 2 og 4,«.

[Konsekvensrettelse]

12) I den under *nr. 79* foreslåede ændring af § 373, *stk. 2*, ændres »§ 167, *stk. 1*, 3 og 5, § 175 b, *stk. 8* og 9« til: »§

167, *stk. 1-3* og 5, § 175 b, *stk. 8*«, og »§ 283, *stk. 1*,« ændres til: »§ 283, *stk. 1* og 2,«.

[Konsekvensrettelse]

13) I den under *nr. 80* foreslåede ændring af § 373, *stk. 3*, indsættes efter »§ 126 f,«: » og i 2. *pkt.* ændres »§ 351, *stk. 2* og 3, og *stk. 4*, 3. *pkt.*« til: »§ 351, *stk. 2* og 3, og *stk. 5*, 3. *pkt.*«

[Konsekvensrettelse]

14) Efter nr. 82 indsættes som nyt nummer:

»010. § 404 ophæves.«

[Konsekvensrettelse]

15) Efter nr. 83 indsættes som nyt nummer:

»011. § 416 ophæves.«

[Konsekvensrettelse]

Til § 2

16) I *stk. 1* ændres »*stk. 2* og 3« til: »*stk. 2-4*«.

[Konsekvensrettelse foranlediget af tilføjelse til lovens ikrafttrædelsesbestemmelse]

17) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2. § 1*, nr. 02, 06 og 010, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter *stk. 3* og 4.

[Tilføjelse til lovens ikrafttrædelsesbestemmelse som følge af ændringsforslag nr. 5, 7 og 14, der indsætter § 1, nr. 02, 06 og 010]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Med ændringsforslaget foreslås præciseringer i definitionen af et gruppe 1-forsikringsselskab, så det tydeliggøres, hvilke kriterier et eksisterende forsikringsselskab skal opfylde for at være et gruppe 1-forsikringsselskab. Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringsforslaget til § 11 for virksomheder, der søger om tilladelse som forsikringsselskab. Med ændringsforslaget foretages præciseringer i tekst og opstilling af lovtekst og i de tilhørende bemærkninger. Det foreslås, at forsikringsselskaber, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 1, litra e, i lov om finansiel virksomhed, opdeles i to grupper, henholdsvis gruppe 1-forsikringsselskaber og gruppe 2-forsikringsselskaber. Med forslaget gennemføres dele af artikel 4 i solvens II-direktivet.

Opdelingen foreslås, på baggrund af at ikke alle forsikringsselskaber skal være omfattet af samtlige krav, der følger af gennemførelsen af solvens II-direktivet. De små og mindre komplekse forsikringsselskaber er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, og de selskaber, der falder i denne kategori, vil fremadrettet blive betegnet som gruppe 2-forsikringsselskaber.

Forslaget til § 5, *stk. 1*, nr. 24, indebærer bl.a., at eksisterende forsikringsselskaber, der i 3 på hinanden følgende år

overstiger nærmere fastsatte beløbsgrænser, vil være gruppe 1-forsikringsselskaber.

Beløbsgrænserne fremgår af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d. Når et selskab skal vurdere, hvorvidt det er omfattet af definitionen for henholdsvis et gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskab, skal selskabet tage udgangspunkt i de seneste 3 regnskabsår for at fastlægge, om selskabet i de seneste 3 år har overskredet en eller flere af beløbsgrænserne og dermed skal kategoriseres som et gruppe 1-forsikringsselskab.

Selskaber, der ikke er gruppe 1-forsikringsselskaber, betegnes efter det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 25, som gruppe 2-forsikringsselskaber.

Forslaget er ikke til hinder for, at gruppe 2-forsikringsselskaber kan søge om at blive omfattet af de regler, der gælder for gruppe 1-forsikringsselskaber, jf. også bestemmelsens henvisning til § 11, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved ændringsforslag nr. 4.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af opdelingen af forsikringsselskaber i gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber.

Den foreslåede opdeling med definitionerne i § 5, stk. 1, nr. 24 og 25, vil gøre det muligt at angive i de relevante lovbestemmelser, om de finder anvendelse på alle forsikringsselskaber eller alene på gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskaber. Dette skal medvirke til at gøre det lettere for selskaberne at overskue, hvilke krav i loven de skal efterleve. Gruppe 1-forsikringsselskaberne skal leve op til de nye krav, der stilles som følge af gennemførelsen af solvens II-direktivet som ændret ved omnibus II-direktivet, mens gruppe 2-forsikringsselskaberne med lovforslaget bliver omfattet af regler, som indeholder et krav om en minimumsbasiskapital samt regler om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov.

Forslaget til § 5, stk. 1, nr. 24, opstiller en række kriterier til fastlæggelse af, om et forsikringsselskab er et gruppe 1-forsikringsselskab. Såfremt et forsikringsselskab på grund af arten, størrelsen eller kompleksiteten opfylder mindst en af betingelserne, er selskabet et gruppe 1-forsikringsselskab.

Det fremgår af bestemmelsen, at et forsikringsselskab er et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet udøver grænseoverskridende virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, enten via en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i henhold til §§ 38 eller 39 i lov om finansiel virksomhed, der indeholder de nærmere regler, som selskaber, der udøver grænseoverskridende virksomhed, skal opfylde. Bestemmelsen sikrer således, at selskaber, der udøver virksomhed i flere lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil være omfattet af de regler, der gennemfører solvens II-direktivet, og således er omfattet af de regler, der er harmoniseret på europæisk plan.

Det fremgår endvidere, at et forsikringsselskab vil være et gruppe 1-forsikringsselskab, såfremt selskabet udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7,

medmindre disse udgør accessoriske risici. Det følger af det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 26, at accessoriske risici er forsikringsrisici, som er omfattet af en forsikringsklasse i bilag 7, og som ikke kræver særskilt tilladelse efter § 11, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fordi risiciene indgår i den primære risiko, som forsikringsselskabet har fået tilladelse til, og fordi risiciene angår et forhold, der er dækket af den kontrakt, der dækker den primære risiko.

Forsikringsklasserne 10-15 omfatter ansvars-, kredit- og kautionsforsikring.

Forsikringsklasse 10 er ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer. Disse ansvarsforsikringer er i medfør af færdselsloven lovpligtige.

Forsikringsklasse 11 er ansvarsforsikring for luftfartøjer. Disse ansvarsforsikringer er i medfør af lov om luftfart lovpligtige.

Forsikringsklasse 12 er ansvarsforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder. Disse ansvarsforsikringer er i medfør af søloven lovpligtige.

Forsikringsklasse 13 er almindelig ansvarsforsikring, der omfatter ethvert ansvar, der ikke er anført i forsikringsklasse 10-12.

Forsikringsklasse 14 er kreditforsikring. Kreditforsikring omfatter forsikring af almindelig insolvens, eksportkredit, salg på afbetaling, hypotekforsikring, som dækker en pant-haver mod tab på pantelån, og landbrugsforsikring.

Forsikringsklasse 15 er kautionsforsikring, der omfatter direkte og indirekte kautionsforsikring.

I medfør af *litra a* er et forsikringsselskab et gruppe 1-forsikringsselskab, såfremt selskabets årlige bruttopræmie i 3 på hinanden følgende år har oversteget 5 mio. euro. Beløbet er angivet i euro, og ved vurdering af, om beløbet er oversteget, skal selskabet for hvert relevant år omregne beløbet fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden. Et forsikringsselskabs bruttopræmie er den indbetaling, der foretages til forsikringsselskabet. Bruttopræmier omfatter både de løbende indbetalinger og engangsbeløb.

Af *litra b og c* fremgår, at et forsikringsselskab er et gruppe 1-forsikringsselskab, når selskabet eller den koncern, som selskabet indgår i, har samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, der har oversteget 25 mio. euro i 3 på hinanden følgende år.

Forsikringsmæssige hensættelser er det samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som selskabet har udstedt. Forsikringsmæssige hensættelser skal dække såvel udgifter til skadesbegivenheder, der har fundet sted, men endnu ikke er betalt, som udgifter til forventede fremtidige skadesbegivenheder, der er dækket under de udstedte forsikringspolicer. Forsikringsmæssige hensættelser skal endvidere kunne dække fremtidige omkostninger ved at administrere forsikringsbestanden i den periode, for hvilken der er betalt præmier. Beløbet er angivet i euro, og ved vurdering af, om beløbet er oversteget, skal selskabet for hvert relevant år omregne beløbet fra danske kroner til euro. Ved beregningen

tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden.

De forsikringsmæssige hensættelser opgøres i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 283, stk. 3, som affattet ved det fremsatte lovforslags § 1, nr. 55, om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser.

Et forsikringsselskab vil i medfør af *litra d* være et gruppe 1-forsikringsselskab, såfremt selskabet udøver genforsikringsvirksomhed, som i 3 på hinanden følgende år har oversteget en af følgende beløbsgrænser: 1) 0,5 mio. euro af selskabets bruttopræmie, 2) 2,5 mio. euro af selskabets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er, 3) 10 pct. af selskabets bruttopræmier eller 4) 10 pct. af selskabets forsikringsmæssige bruttohensættelser eksklusive genforsikringsaftaler og aftaler med ISPV'er.

Beløbene er angivet i euro, og ved vurdering af, om beløbet er oversteget, skal selskabet for hvert relevant år omregne beløbene fra danske kroner til euro. Ved beregningen tages udgangspunkt i en kurs fastsat af Nationalbanken på den sidste dag i regnskabsperioden.

Et forsikringsselskab, der udøver genforsikringsvirksomhed, overtager forsikringsmæssige risici fra et andet forsikringsselskab mod en præmie.

Forsikringsmæssige hensættelser er det samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som selskabet har udstedt. Forsikringsmæssige hensættelser skal dække såvel udgifter til skadesbegivenheder, der har fundet sted, men endnu ikke er betalt, som udgifter til forventede fremtidige skadesbegivenheder, der er dækket under de udstedte forsikringspolicer. Forsikringsmæssige hensættelser skal endvidere kunne dække fremtidige omkostninger ved at administrere forsikringsbestanden i den periode, for hvilken der er betalt præmier.

Hvis et selskab ikke opfylder nogen af betingelserne, der er nævnt i § 5, stk. 1, nr. 24, er selskabet et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. den foreslåede definition i § 5, *stk. 1, nr. 25*. Gruppe 2-forsikringsselskaber vil ikke fremover være reguleret på europæisk plan, hvorfor det er op til medlemslandene, hvorvidt og hvorledes de skal reguleres.

Det fremgår af ændringsforslag nr. 4, hvorledes selskaber på ansøgningstidspunktet skal forholde sig til kategoriseringen som henholdsvis et gruppe 1- eller et gruppe 2-forsikringsselskab. Endvidere fremgår det, hvorledes selskaber ændrer status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab eller fra at være et gruppe 2-forsikringsselskab til at være et gruppe 1-forsikringsselskab. Der henvises til ændringsforslag nr. 4 og de tilhørende bemærkninger for nærmere information herom.

Det foreslås, at der i § 5, *stk. 1, nr. 26*, indføres en definition af accessoriske risici. Begrebet anvendes allerede på forsikringsområdet uden at være klart defineret, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at indsætte en definition i lov om finansiel virksomhed i sammenhæng med gennemførelsen af solvens II-direktivet. Bestemmelsen gennemfører solvens II-direktivets artikel 16.

Et forsikringsselskab, der har opnået tilladelse til en primær risiko, som er omfattet af bilag 7, kan ligeledes dække de risici, der er omfattet af en anden forsikringsklasse, uden at der skal indhentes tilladelse til dækning af sådanne risici. Det er en betingelse, at de accessoriske risici indgår i den primære risiko og angår det forhold, der er dækket af den aftale, der dækker den primære risiko. Det vil sige, at den accessoriske risiko skal være tæt forbundet med den forsikringsklasse, som forsikringsselskabet har tilladelse til at udøve virksomhed inden for.

Forsikringsklasserne 14, 15 og 17 (kredit-, kautions- og retshjælpsforsikring) kan ikke være accessoriske risici til andre klasser. Retshjælpsforsikring omfattet af klasse 17 kan dog betragtes som en accessorisk risiko til klasse 18 (assistance), når hovedrisikoen kun vedrører assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejser eller fravær fra bopælen eller det sædvanlige opholdssted. Retshjælpsforsikring kan ligeledes betragtes som accessorisk risiko, når den er knyttet til tvister eller risici, som skyldes brug af søfartøjer, eller som kan henføres til sådan brug, jf. forsikringsklasse 12.

Til nr. 2

§ 5, stk. 6, nr. 2, der med lovforslaget bliver nr. 3, angiver, at begrebet solvensbehov skal forstås i overensstemmelse med en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, herunder § 126, stk. 1 og 8. Med det fremsatte lovforslags § 1, nr. 32, foreslås, at § 126 nyaffattes, således at bestemmelsen fremadrettet alene regulerer solvensreglerne for de såkaldte gruppe 2-forsikringsselskaber. Disse solvensregler indebærer en forenkling i forhold til de regler, der i dag gælder for alle forsikringsselskaber. Fremadrettet vil kravet om, at selskaberne skal opgøre deres individuelle solvensbehov, fremgå af § 126, stk. 4, og ikke af § 126, stk. 8. Derfor skal henvisningen i § 5, *stk. 6, nr. 2*, der bliver nr. 3, ændres fra en henvisning til § 126, stk. 1 og 8, til en henvisning til § 126, stk. 1 og 4. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 3

§ 5, stk. 6, nr. 4, der med lovforslaget bliver nr. 5, angiver, at begrebet kapitalkrav skal forstås i overensstemmelse med § 127 i lov om finansiel virksomhed. Med lovforslagets § 1, nr. 34, foreslås § 127 ophævet, da begrebet kapitalkrav med gennemførelsen af solvens II-direktivet afløses af begreberne solvenskapital- og minimumskapitalkrav. Dermed bliver § 5, *stk. 6, nr. 4*, der bliver nr. 5, overflødig, og ændringsforslaget ophæver derfor bestemmelsen og erstatter den tekst, der ellers er foreslået indsat som § 5, stk. 6, nr. 6, med lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 4

Med ændringsforslaget foreslås en præcisering af kravene til henholdsvis gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskaber i forbindelse med ansøgning om tilladelse som forsikringsselskab og kriterierne for at opnå status som henholdsvis gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskab samt kriterierne for at ændre status.

Med forslaget gennemføres dele af artikel 4 i solvens II-direktivet.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3*, at en virksomhed, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, vil opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis selskabet skal udøve grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, selskabet skal udøve virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, medmindre de udgør accessoriske risici, eller selskabet i løbet af de kommende 5 år forventes at opfylde mindst en af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Den fremadrettede vurdering vil indgå som en del af selskabets driftsplan, der i henhold til § 18 i lov om finansiel virksomhed skal indsendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed.

Selskabet skal i denne driftsplan bl.a. beskrive sin forretningsmodel og sine budgetter og den forventede størrelse af de fremtidige bruttopræmier og forsikringsmæssige hensættelser. Herved kan Finanstilsynet vurdere, hvorvidt selskabet skal kategoriseres som et gruppe 1- eller et gruppe 2-forsikringsselskab.

Der henvises til ændringsforslag nr. 1 og de tilhørende bemærkninger for en nærmere beskrivelse af de beløbsmæssige grænser i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 4*, at en virksomhed, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, hvis selskabet ikke opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. *stk. 3*.

Herved sikres det, at et selskab, der på ansøgningstidspunktet ikke planlægger at udøve grænseoverskridende virksomhed eller virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15 og ikke i følge sin driftsplan forventer at overskride beløbsgrænserne efter § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, i løbet af de kommende 5 år, vil opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 5*, at en virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, jf. *stk. 3*, skal opfylde kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d for at opnå tilladelse som forsikringsselskab. En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. *stk. 4*, skal opfylde kapitalkravene i § 126 for at opnå tilladelse som forsikringsselskab.

Bestemmelsen fastsætter således forskellige krav til virksomheder, der søger om tilladelse efter lovforslagets ikrafttræden, alt efter om disse forventes at opnå status som gruppe 1-forsikringsselskaber eller gruppe 2-forsikringsselskaber efter § 11, stk. 3 eller 4, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomheder, der søger om tilladelse efter § 11, stk. 1, skal have en kapital, der mindst udgør et givent beløb, afhængigt af om virksomheden opnår status som et gruppe 1-forsikringsselskab eller et gruppe 2-forsikringsselskab.

En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab, skal kunne godtgøre, at den opfylder kapitalkravene i §§ 126 c og 126 d i lov om finansiel

virksomhed som affattet ved det fremsatte lovforslags § 1, nr. 33.

Virksomheden skal ved ansøgningen godtgøre, at den fremover vil råde over et kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet efter § 126 c og et basiskapitalgrundlag til dækning af minimumskapitalkravet. Endvidere skal virksomheden godtgøre, at den råder over et basiskapitalgrundlag til dækning af den nedre grænse for minimumskapitalkravet, jf. § 126 d, stk. 5.

Den nedre grænse for minimumskapitalkravet er et fastsat beløb, der varierer alt efter den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver, jf. det foreslåede § 126 d, stk. 5. Eksempelvis er der fastsat en beløbsgrænse på 3,7 mio. euro for livsforsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8, og skadesforsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7. For skadesforsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne 1-9 og 16-18 i bilag 7, er den fastsatte beløbsgrænse 2,5 mio. euro. Beløbsgrænserne bliver løbende taget op til revision af Kommissionen.

En virksomhed, der forventes at opnå status som et gruppe 2-forsikringsselskab, skal godtgøre, at den opfylder kapitalkravene i § 126 i lov om finansiel virksomhed som affattet ved det fremsatte lovforslags § 1, nr. 32.

Virksomheden skal ved ansøgningen godtgøre, at den råder over en basiskapital, der mindst udgør et beløb svarende til det i § 126 nævnte. Det vil sige, at virksomheden både skal være i besiddelse af en tilstrækkelig basiskapital til at dække kravet til minimumsbasiskapitalen, der er et fastsat beløb, der varierer alt efter den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver, og skal være i stand til at opfylde sit individuelle solvensbehov.

For nærmere information om solvensreglerne for gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32 og 33.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 6*, at en virksomhed, der opnår status som et gruppe 2-forsikringsselskab, jf. *stk. 4*, kan ansøge Finanstilsynet om at opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab.

Af betragtning nr. 5 til præamblen til solvens II-direktivet fremgår, at et forsikringsselskab har mulighed for at ansøge om at være omfattet af reglerne i solvens II-direktivet, selv om selskabet falder uden for anvendelsesområdet. I overensstemmelse hermed fremgår det af forslaget, at gruppe 2-forsikringsselskaber har mulighed for at blive omfattet af de samme krav, som stilles til gruppe 1-forsikringsselskaberne. Ved ansøgningen skal gruppe 2-forsikringsselskabet godtgøre, at det opfylder kapitalkravene i det foreslåede § 11, stk. 5, 1. pkt. Hvis selskabet opfylder kravene, vil det herefter opnå status som et gruppe 1-forsikringsselskab.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 7*, at et forsikringsselskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikringsselskab til at være et gruppe 2-forsikringsselskab, når selskabet ikke udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39, når selskabet ikke udøver virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, og når ingen af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d,

overskrides i 3 på hinanden følgende år og ikke forventes at blive overskredet i 1 af de kommende 5 år.

Statusændringen har virkning fra det fjerde år.

Bestemmelsen præciserer således, hvornår et forsikrings-selskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikrings-selskab til at være et gruppe 2-forsikrings-selskab.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 8*, at et forsikrings-selskab, der ændrer status, straks skal underrette Finanstilsynet og senest 8 arbejdsdage herefter indsende dokumentation for statusændringen.

Kriterierne for vurderingen af, til hvilken kategori et eksisterende forsikrings-selskab hører, fremgår af det foreslåede § 11, stk. 3, og den foreslåede definition af gruppe 1-forsikrings-selskaber i § 5, stk. 1, nr. 24, som affattet ved ændringsforslag nr. 1.

Af *stk. 7* fremgår, hvornår et selskab vil ændre status fra at være et gruppe 1-forsikrings-selskab til at være et gruppe 2-forsikrings-selskab. Af § 5, stk. 1, nr. 24, fremgår det, at selskaber, der udøver grænseoverskridende virksomhed i henhold til §§ 38 eller 39 eller udøver virksomhed inden for en eller flere af forsikringsklasserne 10-15 i bilag 7, vil være et gruppe 1-forsikrings-selskab. Såfremt et gruppe 2-forsikrings-selskab udvider sin forretningsmodel til at omfatte denne type virksomhed, vil selskabet således ændre status fra at være et gruppe 2-forsikrings-selskab til at være et gruppe 1-forsikrings-selskab. Endvidere vil gruppe 2-forsikrings-selskaber, der i 3 på hinanden følgende år overstiger en af beløbsgrænserne i § 5, stk. 1, nr. 24, litra a-d, fra det fjerde år ændre status til et gruppe 1-forsikrings-selskab.

For at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med forsikrings-selskaberne, er det nødvendigt, at selskaberne straks underretter Finanstilsynet om en sådan ændring, da dette har betydning for, hvilket regelsæt Finanstilsynet skal føre tilsyn efter.

Selskabet skal senest 8 arbejdsdage efter underretningen til Finanstilsynet indsende dokumentation for baggrunden for statusændringen, så Finanstilsynet har mulighed for at kontrollere, at betingelserne i *stk. 6* og § 5, stk. 1, nr. 24, som affattet ved ændringsforslag nr. 1 er opfyldt. De tilsynsmæssige krav til gruppe 2-forsikrings-selskaber er lempeligere end dem, der gælder for gruppe 1-forsikrings-selskaber, hvorfor det er vigtigt, at Finanstilsynet kan efterprøve kategoriseringen af det enkelte selskab.

Om ændringsforslaget, hvorved § 11, *stk. 5*, der bliver *stk. 11*, ophæves, bemærkes følgende:

Med ændringsforslaget foretages en konsekvensrettelse som følge af det med ændringsforslaget foreslåede nye § 11, *stk. 5*. Det foreslås, at det gældende *stk. 5*, der bliver *stk. 11*, ophæves. Det gældende § 11, *stk. 5*, indeholder krav om, at virksomheder, der søger om tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, skal have en basiskapital, der mindst udgør et beløb svarende til det i den gældende § 126 nævnte. Da solvensreglerne for såvel gruppe 1- som gruppe 2-forsikrings-selskaber revideres med lovforslaget, er der behov for, at der i § 11 fremgår differentierede krav til henholdsvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikrings-selskaber, der søger om tilladelse. Dette er sikret ved den foreslåede § 11, *stk. 5*. Det medfører, at det gældende

stk. 5, der bliver *stk. 11*, skal udgå, og på den baggrund foreslås det ophævet.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring af § 144, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed gennemfører en konsekvensrettelse, som ved en fejl ikke blev foretaget ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, der trådte i kraft den 31. marts 2014. Med denne lov blev der bl.a. som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), foretaget en række konsekvensændringer af lov om finansiel virksomhed, da der var forhold i loven, som fremadrettet ville blive reguleret i CRR. Et af de forhold, som fremadrettet er reguleret i CRR, er kapitalkravet for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Kapitalkravene for disse finansielle virksomheder fremgår af CRR del III, og derfor ændredes § 127 i lov om finansiel virksomhed, således at den kun omhandlede kapitalkrav for forsikrings-selskaber. Da § 144, *stk. 1*, bl.a. henviser til et pengeinstituts manglende opfyldelse af kapitalkravet, skal der i bestemmelsen rettelig henvises til de i CRR indeholdte regler om kapitalkrav for pengeinstitutter og ikke § 127 i lov om finansiel virksomhed. Med ændringsforslaget foreslås derfor at ændre henvisningen i § 144, *stk. 1*, så der henvises til de artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), som vedrører kapitalkrav for pengeinstitutter.

Om den foreslåede ændring af § 157, 2. *pkt.*, i lov om finansiel virksomhed bemærkes følgende:

Efter den gældende § 157, 2. *pkt.*, i lov om finansiel virksomhed er det muligt for investeringsforvaltningsselskaber at investere deres kapitalgrundlag i andele i UCITS og kapitalforeninger, som opfylder betingelserne i § 162, *stk. 1*, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed. § 162, *stk. 1*, fastsætter i dag regler for forsikrings-selskabers og pensionskassers anbringelse af midler. Herunder fastsætter § 162, *stk. 1*, nr. 8, at forsikrings-selskaber og pensionskasser har mulighed for at investere i andele i afdelinger i UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter, der svarer til kapitalforeninger, hvis kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter indeholder de begrænsninger, som fremgår af §§ 162 a og 162 b i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslagets § 1, nr. 43, foreslås §§ 158-166 i lov om finansiel virksomhed ophævet. Bestemmelsen i § 162, *stk. 1*, nr. 8, skal dog fortsat være gældende for investeringsforvaltningsselskaber, hvorfor bestemmelsen med ændringsforslaget foreslås videreført i § 157, 2. *pkt.* Med videreførelsen præciseres det samtidig, at investeringsforvaltningsselskaber som hidtil kan investere deres kapitalgrundlag i andele i udenlandske investeringsinstitutter.

Om de foreslåede nye §§ 157 a og 157 b i lov om finansiel virksomhed, bemærkes følgende:

§ 162, *stk. 1*, nr. 8, henviser til §§ 162 a og 162 b, der som nævnt foreslås ophævet. Bestemmelserne omhandler forsikrings-selskabers og pensionskassers anbringelse af mid-

ler og likviditet, men henvisningen i § 157, 2. pkt., til § 162, stk. 1, nr. 8, medfører, at bestemmelserne også finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskabers anbringelse af midler og likviditet, og de foreslås derfor med ændringsforslaget videreført som § 157 a og § 157 b. Der foreslås ikke materielle ændringer i bestemmelserne, og der er således alene tale om konsekvensændringer. Nedenfor beskrives de videreførte bestemmelser nærmere.

§§ 162 a og 162 b, der nu videreføres i §§ 157 a og 157 b, blev indført ved lov nr. 615 af 12. juli 2013. Baggrunden for indførelsen af bestemmelserne var en følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) i lov nr. 598 af 12. juli 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Med lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indførtes en ny foreningstype, kapitalforeninger. Baggrunden herfor var, at de hidtidige specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger samt godkendte og ikkegodkendte fåmandsforeninger, der var reguleret i lov om investeringsforeninger m.v., skulle lade sig afvikle eller ændre status til kapitalforeninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. For at sikre, at forsikringselskaber og pensionskasser kunne fortsætte deres hidtidige investeringer i medfør af § 159 i lov om finansiel virksomhed, var det nødvendigt at stille krav om, at kapitalforeninger skal fastsætte begrænsninger i deres virksomhed i vedtægterne.

Som nævnt ovenfor skal reglerne i §§ 162 a og 162 b videreføres, for så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber.

Med den foreslåede videreførelse af de to bestemmelser i §§ 157 a og 157 b fremgår det, hvilke betingelser en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut skal opfylde, for at et investeringsforvaltningsselskab kan placere selskabets kapitalgrundlag i andele i kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut i henhold til § 157 i lov om finansiel virksomhed.

Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter skal efter det foreslåede § 157 a, nr. 1, fastsætte, at kapitalforeningen eller det udenlandske investeringsinstitut på investors anmodning skal indløse investorens andel af formuen med midler, der hidrører fra formuen. Kravet om indløsning af formuen gælder tilsvarende for danske UCITS i medfør af § 74 i den gældende lov om investeringsforeninger m.v.

Kapitalforeninger kan etableres på forskellige måder, men for at sikre en investorbeskyttelse, som svarer til den, der gælder for danske UCITS i medfør af § 74 i lov om investeringsforeninger m.v., er det nødvendigt, at det eksplicit fremgår af kapitalforeningens vedtægter, at investorens andel af formuen på investors anmodning skal indløses med midler, der hidrører fra formuen. Dette krav medfører, at investeringsforvaltningsselskaber, der har investeret i andele i en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut, altid vil kunne afhænde dem, uanset om der er eksterne købere til andelene eller ej.

Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter skal efter det foreslåede § 157 a, nr. 2, fast-

sætte, at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts afdelinger hverken må stille garantier for tredjemand eller yde eller optage lån bortset fra optagelse af kortfristede lån på højst 10 pct. af formuen for at indløse investorers andele af formuen, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler. Den tidligere gældende lov om investeringsforeninger m.v. fastsatte sådanne krav for specialforeninger m.v., men da disse bestemmelser udgik som følge af gennemførelsen af FAIF-direktivet i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., var det nødvendigt at stille krav om, at kapitalforeninger fremover skulle fastsætte begrænsninger i deres virksomhed i vedtægterne, for at det fortsat var muligt for forsikringsselskaber og pensionskasser at investere i foreningernes andele i overensstemmelse med § 159, jf. § 162, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed. Baggrunden for kravet er hensynet til beskyttelse af investorerne i foreningen. Tilsvarende gælder for udenlandske investeringsinstitutter omfattet af bestemmelsen.

Kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts vedtægter skal efter det foreslåede § 157 a, nr. 3, fastsætte, at afdelinger i foreningen eller investeringsinstituttet skal placere deres formue i likvide midler, herunder valuta, samt de i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed nævnte finansielle instrumenter i overensstemmelse med de krav, der stilles til instrumenter og deres udstedere i kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., og i § 157 a, nr. 4, er det fastsat, at vedtægterne skal indeholde bestemmelser om risikospredning, som er nærmere beskrevet i det foreslåede § 157 b. Der henvises til bemærkningerne nedenfor.

Kravene skal sikre, at kapitalforeningens eller det udenlandske investeringsinstituts midler placeres i finansielle instrumenter, der svarer til de instrumenter, som danske UCITS kan investere i, og ud fra bestemmelser om risikospredning. Kravene i §§ 157 a og 157 b skal afspejle de regler om finansielle instrumenter og risikospredning, som tidligere var gældende for specialforeninger i den tidligere gældende lov om investeringsforeninger m.v. Der er f.eks. tale om, at værdipapirer (aktier, obligationer m.v.) og pengemarkedsinstrumenter som hovedregel skal være børsnoterede eller optaget til handel på et reguleret marked.

Endvidere foreslås det i § 157 b, at der skal være regler om spredning af den enkelte afdelings investeringer i finansielle instrumenter, således at formuen skal placeres inden for de i stk. 1-5 nævnte grænser. Bestemmelsen er affattet på en sådan måde, at der enten skal investeres efter stk. 2, stk. 3, stk. 4 eller stk. 5. En kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut kan dog både have en eller flere afdelinger, som opfylder § 157 b, stk. 2-5, og andre afdelinger, som ikke opfylder § 157 b. Såfremt afdelinger af kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter ikke opfylder betingelserne i § 157 b, kan investeringsforvaltningsselskaber ikke placere selskabets kapitalgrundlag heri, idet afdelingerne ikke vil være omfattet af § 157, 2. pkt. Forslaget viderefører de tidligere gældende risikospredningsregler for de tidligere specialforeninger, således at de nu gælder for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter. Forslaget benytter terminologien finansielle instrumenter, der anvendes

des i lov om investeringsforeninger m.v., fordi vedtægterne for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter skal indeholde placeringsregler svarende til kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., uanset at terminologien i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed er instrumenter. Hvis et udenlandsk investeringsinstitut ikke har vedtægter, men f.eks. fondsregler, der indeholder placeringsregler, kan de sidestilles med vedtægter.

Med lov nr. 1490 af 23. december 2014 blev opbygningen af § 157 b ændret, ligesom det med bestemmelsen blev fastslået, at kapitalforeninger omfattet af § 157, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed skulle have de samme investeringssmuligheder som danske UCITS.

Efter *stk. 2* er det muligt for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter at investere deres formue i overensstemmelse med kapitel 14 i lov om investeringsforeninger m.v., som vedrører instrumentregler. Dermed er det muligt for kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter at placere deres midler i finansielle instrumenter, som svarer til de instrumenter, som danske UCITS kan investere i.

I medfør af *stk. 3* må afdelingens formue investeres i likvide midler, herunder valuta eller de instrumenter, der er nævnt i bilag 5, under forudsætning af at højst 10 pct. af formuen investeres i finansielle instrumenter, som er udstedt af samme emittent eller emittenter i samme koncern. Der undtages dog fra spredningskravet på 10 pct., hvis afdelingen investerer i overensstemmelse med de i *stk. 3*, nr. 1, og *stk. 3*, nr. 2, nævnte tilfælde. Undtagelserne i *stk. 3*, nr. 1, og *stk. 3*, nr. 2, er alternative, og det er således muligt for en afdeling at udnytte enten en eller flere af undtagelserne samtidig.

I medfør af *stk. 3*, nr. 1, kan afdelinger investere i henholdsvis obligationer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af lande eller internationale institutioner af offentlig karakter, som et eller flere lande fra EU/EØS m.v. deltager i, og som er godkendt af Finanstilsynet i medfør af § 147, *stk. 1*, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Eksempler på sådanne institutioner er Nordic Investment Bank, European Investment Bank, World Bank (International Bank for Reconstruction and Development) og lign. Finanstilsynet har på sin hjemmeside offentliggjort en liste over alle godkendte internationale institutioner af offentlig karakter, som Finanstilsynet har godkendt i medfør af § 147, *stk. 1*, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. Det samme gør sig gældende for *stk. 4*.

Det foreslås, at det i medfør af *stk. 5* skal være muligt for en kapitalforening eller et udenlandsk investeringsinstitut at investere selskabets formue i andele i afdelinger af UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter. Det er et krav, at vedtægterne skal indeholde begrænsningerne som anført i § 157 a, dog således at højst 75 pct. af formuen må anbringes i andele, som er udstedt af en enkelt afdeling af disse UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter. Bestemmelsen svarer til de regler, som gjaldt for de tidligere specialforeninger. Der er således tale om en videreførelse af reglerne for de tidligere specialforeninger, som har været videreført i § 162 b, *stk. 5*, og som nu foreslås videreført i § 157 b, *stk. 5*. Baggrunden for

at videreføre de tidligere regler for specialforeninger var, at man ikke fandt grund til at indsnævre kapitalforeningernes og de udenlandske investeringsinstitutters mulighed for at investere i afdelinger af UCITS, kapitalforeninger eller udenlandske investeringsinstitutter, som opfylder ovenfor nævnte betingelser.

Til nr. 6

Med ændringsforslaget foretages præciseringer i tekst og opstilling af lovtækst og i de tilhørende bemærkninger. Lovteksten til *stk. 4* præciseres, så det tydeliggøres, at aktiverne i registrene efter *stk. 1* og *2* alene skal tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunstigede. I lovtæksten til *stk. 6* præciseres, at Finanstilsynets adgang til at kræve aktiverne deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet gælder begge registre, jf. bestemmelsens *stk. 1* og *2*. Derudover indebærer ændringsforslaget en ændret opstilling af lovtæksten, da det vurderes at give en mere logisk opbygning af bestemmelsen at bytte om på placeringen af *stk. 3* og *5*.

Nedenfor følger en gengivelse af de specielle bemærkninger til den med lovforslaget foreslåede nyaffattelse af § 167 med de tilpasninger, der følger af ændringsforslaget. Det præciseres i denne forbindelse nedenfor, at lovforslagets ophævelse af bl.a. den udtømmende liste over aktiver i § 162, der kan indgå blandt de aktiver, der anvendes til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, medfører, at alle aktiver, som selskabet råder over, fremadrettet vil kunne medtages i registrene. Det præciseres yderligere, at bestemmelsen ikke indebærer, at andres gyldigt stiftede panterrettigheder kan tilsidesættes. Dette medfører, at såfremt et forsikringsselskab fejlagtigt medtager et aktiv i registrene, som en tredjepart har en gyldigt stiftet panterrettighed over, vil den gyldigt stiftede panterrettighed ikke fortrænges som følge af registrering af aktivet.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af §§ 167 og 169 i den gældende lov om finansiel virksomhed og omhandler registreringssystemet for forsikringsselskaber.

§ 167 foreslås nyaffattet, da §§ 159-166, der indeholder de gældende investeringsregler, foreslås erstattet af en ny § 158 som affattet ved det fremsatte lovforslags § 1, nr. 43, med tilhørende bemærkninger, og den nuværende § 167 indeholder en række henvisninger til de gældende investeringsregler i §§ 159-166. Herudover indebærer forslaget en række præciseringer af den gældende bestemmelse i § 167.

Ophævelsen af bl.a. den udtømmende liste over aktiver i § 162, der kan indgå blandt de aktiver, der anvendes til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, medfører, at alle aktiver, som selskabet råder over, fremadrettet vil kunne medtages i registrene.

Efter det foreslåede *stk. 1* skal forsikringsselskaber have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af disse aktiver skal selskaberne føre et register, der indeholder en optegnelse over aktiverne samt værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser.

Det fremgår af *nr. 1*, at der skal føres et register over aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Værdien af de forsikringsmæssige hensættelser udgøres af den uforfaldne gæld, som udspringer af indgåede forsikringsaftaler. For at sikre forsikringstagerne stilles der derfor krav om, at forsikringsselskabet opretter et register over aktiver af samme værdi som de forsikringsmæssige hensættelser.

Når forsikringsselskabet udvælger de aktiver, der skal dække de forsikringsmæssige hensættelser, er det nødvendigt, at udvælgelsen sker således, at der opstår en vis overdækning på aktiverne i forhold til hensættelsernes størrelse. Overdækningens størrelse afgøres ved et begrundet skøn foretaget af forsikringsselskabets ledelse. Forsikringsselskabet kan ikke uden nærmere overvejelser blot beslutte at registrere samtlige aktiver, da alle selskabets midler i så fald reserveres til én gruppe af kreditorer – forsikringstagerne. En sådan reservation muliggør en tilsidesættelse af registeret ved en efterfølgende domstolsprøvelse, hvorved forsikringstagerne mister deres fortrinsstilling og indgår på lige fod med de øvrige kreditorer.

Det fremgår af *nr. 2*, at der ud over registreringen efter *nr. 1* skal ske registrering af værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser, så det specifikt fremgår af registeret, hvilke finansielle kontrakter der er reserveret til fyldestgørelse af forsikringstagerne, og disse således kan identificeres, i tilfælde af at forsikringsselskabet tages under administration eller går konkurs. Disse finansielle kontrakter kan f.eks. være aftaler om køb af danske statsobligationer på et givent fremtidigt tidspunkt (en terminsaftale), aftaler om køb af en aktie eller et aktieindeks på termin eller aftaler, der følger renteutviklingen.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal forsikringsselskaber, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, endvidere registrere aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning.

Efter det foreslåede *stk. 3* finder kravet om registrering ikke anvendelse for lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer inden for disses genkøbsværdi. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor forsikringstageren har lånt et beløb i sit livsforsikringsselskab og givet transport til långiver i sin pensionsordning som sikkerhed for lånet. Muligheden eksisterer ikke i nyere forsikringsaftaler, og dette forekommer derfor kun i helt særlige tilfælde og er således ikke udbredt. I det omfang selskabet har udvalgt policelån til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, vil de registrerede aktiver ikke nødvendigvis modsvare hensættelsernes værdi. Baggrunden herfor er, at der i denne situation ikke er noget behov for den sikkerhed, som en registrering i registeret tilsiger, da et policelån i princippet medfører, at selskabet gennem modregningsadgang opnår sikkerhed i egne forpligtelser.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at aktiverne, der er registreret i medfør af bestemmelsens *stk. 1* og *2*, alene skal tjene til fyldestgørelse af forsikringstagerne og de begunsti-

gede. Det indebærer, at forsikringstagerne kan blive fyldestgjort af de pågældende aktiver forud for de øvrige kreditorer. De aktiver, der indgår i registrene efter *stk. 1* og *2*, kan alene indgå med den værdi, som tilkommer forsikringsselskabet. Hvis forsikringsselskabet ikke er enerettighedshaver over et aktiv, indgår aktivet i registrene med en forholdsmæssig værdi svarende til værdien af forsikringsselskabets del af aktivet. Bestemmelsen indebærer ikke, at andres gyldigt stiftede panterettigheder kan tilsidesættes. Dette medfører, at såfremt et forsikringsselskab fejlagtigt medtager et aktiv i registrene, som en tredjepart har en gyldigt stiftet panterettighed over, vil den gyldigt stiftede panterettighed ikke fortrænges som følge af registreringen af aktivet.

Efter det foreslåede *stk. 5* skal forsikringsselskaberne indberette, hvilke aktiver der indgår i registeret, kvartalsvis til Finanstilsynet. Forsikringsselskaber, der udøver virksomhed efter bilag 7 i lov om finansiell virksomhed, skal indberette oplysninger efter såvel *stk. 1* og *2* i denne bestemmelse. De nærmere regler omkring indberetningen forventes fastsat i bekendtgørelsesform, jf. *stk. 7*.

Efter det foreslåede *stk. 6* kan Finanstilsynet kræve aktiverne i registeret eller registrene, jf. bestemmelsens *stk. 1* og *2*, deponeret og pantsat, hvis tilsynet efter § 251 i lov om finansiell virksomhed beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver som led i foranstaltningerne efter §§ 248-248 som affattet ved det fremsatte lovforslags § 1, nr. 52, samt efter § 249, *stk. 1*, og § 250, *stk. 1*. Ved at kræve de registrerede aktiver deponeret, gives selskabet i første omgang lejlighed til selv at rette op på det forhold, der har medført, at Finanstilsynet har begrænset eller forbudt selskabets rådighed over dets aktiver under skærpet tilsyn af Finanstilsynet. Såfremt det ikke lykkes selskabet selv at rette op på forholdet, kan Finanstilsynet tage selskabets bestand under administration i henhold til kapitel 15 i lov om finansiell virksomhed.

Beslutningen om at kræve aktiverne i et eller begge registre deponeret betyder, at Finanstilsynet skal registreres som panthaver. Pantsætning til fordel for Finanstilsynet sker efter dansk rets almindelige regler herom. De øvrige kreditorer samt aftaleerhververe gøres hermed særskilt opmærksom på, hvilke aktiver der tjener til sikring af forsikringstagerne, da de traditionelle sikringsakter er blevet iagttaget. Tilbagegiver Finanstilsynet aktiverne til forsikringsselskabet, skal de foretagne sikringsakter ophæves. Endelig skal enhver ændring i den deponerede aktivmasse godkendes af Finanstilsynet og noteres i registrene, så længe aktiverne i registrene er deponeret.

Det foreslåede *stk. 7* bemyndiger Finanstilsynet til at udstede nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registrene. Bemyndigelsen forventes benyttet til at tilpasse den eksisterende bekendtgørelse nr. 922 af 28. september 2009 om registrering af aktiver i direkte tegnende forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, firmapensionskasser og filialer i Danmark af udenlandske direkte tegnende forsikringsselskaber. På grund af den med dette lovforslag foreslåede ophævelse af §§ 158-166 er der behov for at ændre visse regler i bekendtgørelsen. Der kan tillige blive

behov for at udvide indholdet af bekendtgørelsen, hvorfor bemyndigelsesbestemmelsen med ændringsforslaget udvides til tillige at omfatte regler om registerets indhold og opgørelse af aktiverne i registeret.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring af § 226, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed gennemfører en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 167. Nyaffattelsen indebærer bl.a. en sammenskrivning af gældende stk. 6 og 7 i stk. 6, hvorfor den gældende henvisning i § 226, stk. 4, til § 167, stk. 6 og 7, skal rettes i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede ændring af § 244, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed gennemfører en konsekvensrettelse, som ved en fejl ikke blev foretaget ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, der trådte i kraft den 31. marts 2014. Med denne lov blev der bl.a., som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (CRR), foretaget en række konsekvensændringer af lov om finansiel virksomhed, da der var forhold i loven, som fremadrettet ville blive reguleret i CRR. Et af de forhold, som fremadrettet blev reguleret i CRR var kapitalkravet for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Kapitalkravene for disse finansielle virksomheder fremgår af CRR del III, og derfor ændredes § 127 i lov om finansiel virksomhed, således at den fremadrettet kun omhandlede kapitalkrav for forsikringselskaber. Da § 244, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed bl.a. henviser til et pengeinstituts manglende opfyldelse af kapitalkrav eller nærliggende risiko herfor, skal der i bestemmelsen rettelig henvises til de i CRR indeholdte regler om kapitalkrav for pengeinstitutter, og ikke § 127 i lov om finansiel virksomhed. Med ændringsforslaget foreslås derfor at ændre henvisningen i § 244, 1. pkt., så der henvises til de artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (CRR), som vedrører kapitalkrav for pengeinstitutter.

Til nr. 8

Da det med lovforslagets § 1, nr. 43, foreslås, at §§ 158-166 i lov om finansiel virksomhed ophæves, skal der ikke i § 254, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed henvises til § 159, stk. 1. Denne bestemmelse foreskriver i dag, at forsikringselskaber og pensionskasser skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til de forsikringsmæssige hensættelser. Dette krav følger efter lovforslaget af § 167, stk. 1, 1. pkt., hvorfor henvisningen i § 254, stk. 7, skal ændres fra en henvisning til § 159, stk. 1, til en henvisning til § 167, stk. 1, 1. pkt. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 9

Da det med ændringsforslag nr. 4 foreslås, at der i § 11 indsættes nye stykker, hvorved de eksisterende stykker rykkes, skal der ikke i § 301, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, henvises til § 11, stk. 4. Denne bestemmelse foreskriver i dag bl.a., at forsikringselskaber har pligt til at benytte et

navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringselskab, og at gensidige forsikringselskaber har pligt til i deres navn at benytte betegnelsen »gensidigt selskab« eller deraf dannede forkortelser eller på anden tydelig måde angive deres egenskab af gensidigt selskab. Dette krav følger efter ændringsforslaget af § 11, stk. 10, hvorfor henvisningen i § 301, stk. 2, ændres fra en henvisning til § 11, stk. 4, til en henvisning til § 11, stk. 10. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 10

Da det med ændringsforslag nr. 4 foreslås, at der i § 11 indsættes nye stykker, hvorved de eksisterende stykker rykkes, skal der ikke i § 355, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed henvises til § 11, stk. 3. Denne bestemmelse foreskriver, at forsikringselskaber har eneret til at benytte betegnelserne »forsikringselskab«, »gensidigt selskab«, »captivegenforsikringselskab« og »pensionskasse« i deres navn. Dette krav følger efter ændringsforslaget af § 11, stk. 9, hvorfor henvisningen i § 355, stk. 2, nr. 11, ændres fra en henvisning til § 11, stk. 3, til en henvisning til § 11, stk. 9. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 11

Da det med ændringsforslag nr. 4 foreslås, at der i § 11 indsættes nye stykker, hvorved de eksisterende stykker rykkes, skal der ikke i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed henvises til § 11, stk. 1, 3 og 4. Disse bestemmelser foreskriver i dag bl.a., at forsikringselskaber skal have tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed (§ 11, stk. 1), at forsikringselskaber har pligt til at benytte et navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringselskab (§ 11, stk. 3), og at forsikringselskaber har eneret til at benytte betegnelserne »forsikringselskab«, »gensidigt selskab«, »captivegenforsikringselskab« og »pensionskasse« i deres navn (§ 11, stk. 4). Kravene i § 11, stk. 3 og 4, følger efter ændringsforslaget af § 11, stk. 9 og 10, hvorfor henvisningen i § 373, stk. 1, ændres fra en henvisning til § 11, stk. 1, 3 og 4, til en henvisning til § 11, stk. 1, 9 og 10.

Da det med ændringsforslag nr. 14 foreslås at ophæve overgangsbestemmelsen i § 404 i lov om finansiel virksomhed, skal der ikke længere være en henvisning til denne bestemmelse i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ændringsforslaget gennemfører disse korrektioner.

Til nr. 12

Ændringsforslaget indebærer, at det skal være muligt at straffe overtrædelse af § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 8, og § 283, stk. 1 og 2, med bøde. Der er tale om konsekvensrettelser som følge af de korrektioner i lovforslaget, som foretages ved dette ændringsforslag, ligesom forslaget korrigerer fejl i lovforslaget.

Med ændringsforslaget foreslås, at § 167 nyaffattes, og henvisningerne hertil i straffebestemmelsen skal derfor samtidig tilpasses. Samtidig foreslås § 167, stk. 2, også strafbelagt, hvilket ved en fejl ikke er foreslået i lovforslaget. Endvidere foreslås det, at henvisningen i lovforslagets § 1, nr. 79, til § 175 b, stk. 9, udgår, da bestemmelsen vedrører en

bemyndigelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om koncernspecifikke områder, og overtrædelse heraf derfor ikke skal strafbelægges. Endelig foreslås det, at der i § 373, stk. 2, tilføjes en henvisning til § 283, stk. 2, der omhandler den rapport om koncernens solvens og finansielle situationer, som den øverste modervirksomhed i en koncern skal offentliggøre, og den uddybende rapport om samme forhold, som den øverste modervirksomhed i en koncern skal indsende til Finanstilsynet, da overtrædelse af denne bestemmelse ikke kun skal være strafbelagt for enkeltsselskaber, men også bør være strafbelagt på koncernniveau.

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens kapitel 5, jf. § 373, stk. 5, der ikke foreslås ændret ved dette lovforslag.

§ 167, stk. 1-3 og 5, i lov om finansiel virksomhed

Som følge af at § 167 nyaffattes, foreslås § 373, stk. 2, ændret.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 167 foretages en præcisering af bestemmelsen vedrørende forsikringsselskabernes registrering af aktiver. Da selskaberne fortsat skal kunne ifalde bødestraf, såfremt de ikke overholder kravene til registrering af aktiver, foreslås det derfor, at overtrædelse af § 167, stk. 1-3 og 5, kan straffes med bøde.

Et forsikringsselskab vil dermed kunne ifalde bødestraf, såfremt selskabet ikke har en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser, og selskabet ikke fører et register over disse aktiver, jf. *stk. 1*, hvis et selskab, der udøver virksomhed inden for forsikringsklasserne i bilag 7, ikke fører et register over aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning, jf. *stk. 2*, hvis selskabet registrerer lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer, jf. *stk. 3*, eller hvis selskabet ikke indberetter de registrerede aktiver kvartalsvis, jf. *stk. 5*.

Formålet med registeret er at sikre forsikringstagerne og de begunstigede en fortrinnsstilling i forhold til forsikringsselskabets registrerede aktiver, og en manglende overholdelse af § 167, stk. 1-3 og 5, vil derfor indebære, at forsikringstagerne udsættes for en risiko for tab, hvis selskabet skulle gå konkurs eller blive taget under administration.

§ 175 b, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed

En manglende årlig opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen, jf. § 175 b, *stk. 8*, kan påvirke såvel risikostyringen som Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med den øverste modervirksomhed og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagerens interesser.

Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 175 b, *stk. 8*, kan straffes med bøde.

Den øverste modervirksomhed vil dermed kunne ifalde bødestraf, hvis virksomheden ikke opgør koncernens solvenskapitalkrav årligt eller ikke indsender denne opgørelse senest 20 arbejdsdage efter den 31. december.

§ 283, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed

Formålet med, at gruppe 1-forsikringsselskaber årligt skal offentliggøre en rapport om selskabets solvens og finansielle situation samt indsende en uddybende rapport om

samme forhold til Finanstilsynet, er at øge gennemsigtigheden vedrørende selskabernes kapitalforhold og økonomiske stilling og at give tilsynet relevante og pålidelige oplysninger om selskabernes solvensmæssige situation. En manglende offentliggørelse eller indsendelse af disse rapporter vil derfor påvirke gennemsigtigheden af et selskabs kapitalforhold og økonomiske stilling samt Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med selskabet og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagerens interesser.

Det foreslås derfor, at § 283, *stk. 1*, kan straffes med bøde.

Et gruppe 1-forsikringsselskab vil dermed kunne ifalde bødestraf, såfremt selskabet ikke offentliggør en rapport om solvens og finansielle situation eller ikke indsender en uddybende rapport om solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

En manglende offentliggørelse af rapporten om solvens og finansielle situation på koncernniveau, jf. § 283, *stk. 2*, vil påvirke gennemsigtigheden af koncernens kapitalforhold og økonomiske stilling, og en manglende indsendelse af en uddybende rapport om solvens og finansielle situation på koncernniveau til Finanstilsynet påvirker tilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med selskabet og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstagerens interesser.

Det foreslås derfor, at § 283, *stk. 2*, kan straffes med bøde.

Den øverste modervirksomhed i en koncern vil dermed kunne ifalde bødestraf, såfremt virksomheden ikke offentliggør en rapport om koncernens solvens og finansielle situation eller ikke indsender en uddybende rapport om koncernens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

Til nr. 13

Der foreslås en ændring til lovforslagets § 1, nr. 80. Den foreslåede ændring foranlediges af, at der i lovforslaget ved en fejl ikke er foretaget en konsekvensrettelse af henvisningen til § 351, *stk. 4, 3. pkt.*, i § 373, *stk. 3, 2. pkt.* Da det med lovforslagets § 1, nr. 64, foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4* i § 351, bliver bestemmelsens nuværende *stk. 4-8* herefter til *stk. 5-9*. Det vil dermed fremadrettet være manglende overholdelse af påbud givet i medfør af § 351, *stk. 5, 3. pkt.*, der skal være strafbelagt med bøde, og henvisningen til § 351, *stk. 4, 3. pkt.*, i § 373, *stk. 3, 2. pkt.*, skal derfor korrigeres, så der henvises til *stk. 5, 3. pkt.*, i stedet for *stk. 4, 3. pkt.* Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 14

Overgangsbestemmelsen i § 404 i lov om finansiel virksomhed blev indført ved lov nr. 686 af 25. juni 2004, som følge af at administrationsselskaber som noget nyt skulle søge om tilladelse til udøvelse af deres virksomhed i henhold til § 14 i lov om finansiel virksomhed. Begrebet administrationsselskaber anvendtes i bestemmelsen, således at investeringsforvaltningsselskaber samt udenlandske administrationselskaber, som forvaltede danske investeringsforeninger og specialforeninger, omfattedes.

Administrationsselskaberne havde ikke tidligere været under et egentligt tilsyn, og med § 404 blev der indført en række overgangsbestemmelser. Blandt andet skulle administrationsselskaber, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2004 var godkendt til at administrere en eller flere investeringsforeninger eller specielle foreninger, indsende en ansøgning om tilladelse til at administrere investeringsforeninger og specialforeninger til Finanstilsynet, senest 6 måneder efter at loven trådte i kraft. Derudover skulle administrationsselskaber, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke opfyldte aktiekapitalkravet i den dagældende § 10, stk. 4, senest den 13. februar 2007 opfylde kapitalkravene i henhold til den dagældende § 126 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen er ikke længere relevant, idet perioden for overgangsbestemmelsens anvendelse er udløbet. Bestemmelsen foreslås som følge deraf ophævet.

Til nr. 15

Da det med lovforslagets § 1, nr. 43, foreslås, at §§ 158-166 i lov om finansiel virksomhed ophæves, er henvisningen til § 163, stk. 1, nr. 4, i § 416 i lov om finansiel virksomhed ikke længere relevant. § 416 er en overgangsbestemmelse, som undtager aktiver erhvervet før den 12. marts 2003 fra at være omfattet af de kvantitative begrænsninger, der foreskrives i § 163, stk. 1, nr. 4. Disse kvantitative begrænsninger foreslås ophævet med lovforslaget, hvorfor § 416 er overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 16

Som følge af de ændringer, der foreslås med ændringsforslag nr. 5, 7 og 14, der indsætter nr. 02, 06 og 010, foreslås også en ændret ikrafttræden for lovforslaget, da ændringerne bør træde i kraft hurtigst muligt. Denne ændring af lovforslagets ikrafttræden foretages ved indsættelsen af nyt stk. 2 i lovforslagets § 2, jf. ændringsforslag nr. 17. Dette giver anledning til en ændring af lovforslagets § 2, stk. 1, hvorefter lovforslaget, med undtagelse af bestemmelserne nævnt i § 2, stk. 2 og 3, træder i kraft den 1. januar 2016. Med ændringsforslagets indsættelse af nyt stk. 2 i lovforslagets § 2 skal det nye stk. 2 også angives som en undtagelse til udgangspunktet om ikrafttræden den 1. januar 2016. Ændringsforslaget gennemfører denne korrektion.

Til nr. 17

De ændringer, der foreslås med ændringsforslag nr. 5 og 7, hvor der indsættes nr. 02 og 06, retter op på eksisterende henvisningsfejl i lov om finansiel virksomhed og bør derfor træde i kraft i tilknytning til lovens vedtagelse og ikke først den 1. januar 2016. Det samme gør sig gældende for den foreslåede ophævelse af § 404 i lov om finansiel virksomhed, jf. ændringsforslag nr. 14, der indsætter § 1, nr. 010, da anvendelsesperioden for overgangsbestemmelsen er udløbet. På denne baggrund foreslås det med ændringsforslaget, at nr. 02, 06 og 010 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Trine Bramsen (S) Julie Skovsby (S) Anne Sina (S) Mette Reissmann (S) Karin Gaardsted (S) fmd. Thomas Jensen (S)

Ole Sohn (S) Ida Auken (RV) Nadeem Farooq (RV) Jeppe Mikkelsen (RV) Steen Gade (SF) Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Frank Aaen (EL) Stine Brix (EL) Uffe Elbæk (UFG) Kim Andersen (V) Michael Aastrup Jensen (V)

Anne-Mette Winther Christiansen (V) nfmd. Preben Bang Henriksen (V) Torsten Schack Pedersen (V)

Jakob Engel-Schmidt (V) Hans Christian Schmidt (V) Hans Christian Thoning (V) Hans Kristian Skibby (DF)

Dennis Flydtkjær (DF) Mette Hjermind Dencker (DF) Kim Christiansen (DF) Joachim B. Olsen (LA) Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Socialdemokratiet (S)	47	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Liberal Alliance (LA)	9		

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 114**

Bilagsnr.	Titel
1	Hørings svar og høringsnotat, fra erhvervs- og vækstministeren
2	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	1. udkast til betænkning
5	Ændringsforslag fra erhvervs- og vækstministeren
6	2. udkast til betænkning
7	Ændringsforslag fra erhvervs- og vækstministeren

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 114

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om ministeren vil oversende et notat, der beskriver, på hvilke områder lovforslaget adskiller sig fra den EU-lovgivning, der implementeres med lovforslaget, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm., om ministeren vil oversende et notat til udvalget, der redegør for, hvilke politiske debatter og forelæggelser for Europaudvalget der har været i forhold til henholdsvis solvens II-direktivet og omnibus II-direktivet, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om, på hvilke områder lovforslaget medfører et anderledes tilsyn med forsikrings selskaber og pensionskasser end efter gældende regler, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om, på hvilke områder lovforslaget er en mekanisk gennemførelse af direktiverne, og på hvilke områder der er tale om ændringer, som regeringen selv har frihedsgrader til at foreslå gennemført, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om, hvad de administrative og økonomiske konsekvenser for forsikringsbranchen er ved at gennemføre lovforslaget inklusive de bekendtgørelser og anden regulering, der har hjemmel i lovforslaget, til erhvervs- og vækstministeren, og ministerens svar herpå

Bilag 2**Et af udvalgets spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren og dennes svar herpå**

Udvalgets spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren og dennes svar herpå er optrykt efter ønske fra DF og EL.

Spørgsmål 2:

I forlængelse af debatten under 1. behandling af lovforslaget om de demokratiske processer med behandlingen af direktivforslagene, bedes ministeren – som tilkendegivet under førstebehandlingen – oversende et notat til udvalget, der redegør for, hvilke politiske debatter og forelæggelser for Europaudvalget, der har været i forhold til solvens II-direktivet henholdsvis omnibus II-direktivet, herunder hvornår der er givet forhandlingsmandat vedrørende de to direktiver. Det bedes konkret oplyst, hvornår der blev givet mandat til, at Danmark støtter, at tilsynsbeføjelser over danske forsikringselskaber og pensionskasser flyttes fra Danmark til EU.

Svar:

Foranlediget af finanskrisen blev det besluttet, at der i EU skulle etableres en ny tilsynsstruktur for den finansielle sektor. På den baggrund blev de tre tilsynsmyndigheder på henholdsvis bankområdet (EBA), værdipapir- og markedsområdet (ESMA) og forsikrings- og pensionsområdet (EIOPA) oprettet ved forordning.

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om Kommissionens overvejelser om etableringen af en ny tilsynsstruktur inden Kommissionens fremsættelse af de konkrete forordningsforslag, herunder ved samlenotat af 28. maj 2009.

De konkrete forordningsforslag blev fremsat af Kommissionen 23. september 2009. Grund- og nærhedsnotat om ny finansiell tilsynsstruktur er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 20. november 2009, og sagen blev forelagt til forhandlingsmandat for Folketingets Europaudvalg den 27. november 2009 på basis af samlenotat af 19. november 2009 forud for vedtagelse af en generel indstilling på ECOFIN 2. december 2009. Ingen partier ytrede sig i Europaudvalget imod forhandlingsoplægget.

Efterfølgende er Folketingets Europaudvalg ved samlenotater af 5. juli 2010, 6. september 2010 og 7. oktober 2010 orienteret om sagen i forbindelse med formandskabets forhandlinger med Europa-Parlamentet om sagen.

Solvens II-direktivet

I forlængelse af, at Kommissionen fremlagde forslag til direktiv den 10. juli 2007, blev Folketingets Europaudvalg orienteret herom, ved fremsendelse af grund- og nærhedsnotat om forslaget den 14. september 2007.

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 30. november 2007 på basis af samlenotat af 23. november 2007 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 4. december 2007, hvor der blev fremlagt en fremskridtsrapport om forslaget.

Efterfølgende blev der fremsendt ændret grund- og nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg den 28. april 2008 som følge af juridisk-tekniske ændringer af forslaget. Direktivforslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 30. maj 2008 på basis af samlenotat af 22. maj 2008 forud for ECOFIN-mødet den 3. juni 2008, hvor der igen blev fremlagt en fremskridtsrapport om forslaget.

Direktivforslaget blev forelagt af den daværende finansminister til forhandlingsmandat for Folketingets Europaudvalg den 3. oktober 2008 på basis af samlenotat af 29. september 2008 om sagen forud for vedtagelse af en generel indstilling på ECOFIN den 7. oktober 2008. På mødet var der en generel drøftelse af direktivforslaget, men det fremgår af referatet fra mødet, at formanden for udvalget konkluderer, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog udtalte sig imod det.

Omnibus-direktiverne

Særligt med henblik på at sikre, at den ovenfor nævnte nye europæiske tilsynsstruktur på det finansielle område kunne fungere i praksis, blev to såkaldte omnibusdirektiver vedtaget. Kommissionens forslag til omnibus I-direktiv, som omhandler bank- og værdipapirområdet, blev fremsat den 24. november 2010. Kommissionens forslag til omnibus II-direktiv, som vedrører forsikrings- og pensionsområdet, blev fremsat den 19. januar 2011.

Omnibus II-direktivet indebærer alene en justering af solvens II-direktivet som konsekvens af etableringen af EIOPA og dermed som en følge af vedtagelsen af den ny finansielle tilsynsstruktur. Folketingets Europaudvalg blev orienteret om omnibus II-direktivet ved oversendelse af grund- og nærhedsnotat af 3. marts 2011.

I forbindelse med, at der skulle vedtages en generel indstilling i Rådet om omnibus II-direktivet blev Folketingets Europaudvalg forelagt sagen til orientering ved samlenotat af 30. juni 2011 samt en skriftlig redegørelse af 7. juli 2011.

Trilogforhandlingerne om omnibus II-direktivet indledtes i første halvår af 2012. I løbet af forhandlingerne stod det klart, at direktivet ville kunne medføre yderligere ændringer af forhold, som var blevet fastlagt i solvens II-direktivet. Europa-Parlamentet foreslog således nogle justeringer, herunder af den såkaldte rentekurve, som der ikke var foretaget konsekvensanalyse af. Der skulle derfor udarbejdes en konsekvensanalyse, og EIOPA blev bedt om at udarbejde en teknisk rapport til dette formål.

Da denne tekniske rapport var fremlagt den 17. juni 2013, startede trilog-forhandlingerne igen. På den baggrund blev der udarbejdet et nyt samlenotat af 5. november 2013, der omhandlede Kommissionens forslag af 19. februar 2011, seneste version af direktivtekst drøftet i trilogforhandlingerne af 15. oktober 2013 og seneste kompromisforslag af 11. oktober 2013. Samlenotatet blev sendt til Folketingets Europaudvalg forud for møde i Folketingets Europaudvalg den 8. november 2013. I forbindelse med fremlæggelsen af sagen til orientering for Folketingets Europaudvalg den 8. november, hvor samtlige partier var repræsenteret, var der ikke spørgsmål til materialet.

Som det fremgår af ovenstående har der været flere lejligheder til at drøfte og stille spørgsmål til henholdsvis solvens II-direktivet og omnibus II-direktivet med henblik på at have en politisk debat herom i Folketingets Europaudvalg. Dertil kommer, at der under hele processen har været mulighed for at tage forslagene op til politisk drøftelse i Erhvervsudvalget og i folketingsalen samt at stille skriftlige folketingsspørgsmål m.v.